

TIPS OM TE WERKEN AAN ATTITUDE

1. Zet in op **ervaringsleren**.

Creëer gevarieerde en actieve leersituaties die leerlingen de kans geven om hun positieve attitude (verder) te ontwikkelen. Leerlingen leren meer uit eigen ervaringen dan uit woorden en voorbeelden van de leerkracht. Zo'n leersituaties zorgen gemakkelijker en vlotter voor de vorming van positieve attitudes.

2. Wees je bewust van je **voorbeeldfunctie**.

Op een authentieke manier zelf positieve attitudes beheersen, is een sleutelement om vanuit een gezagsfunctie te werken aan attitudes. Neem dus zelf als leerkracht een positieve houding aan ten aanzien van de schoolopleiding. Wees je ervan bewust dat op attitudinaal vlak elke leerkracht model staat voor zijn leerlingen.

3. **Integreer attitudevorming inherent** in het lesgebeuren.

Het vormen en veranderen van attitudes is intens en kan op elk moment van de dag plaatsvinden. Elke les ermee bezig zijn is zinvol want attitudevorming vraagt tijd. Leraren die intensief willen werken aan attitude, moeten durven snoeien in andere (uitbreidings)doelen.

4. **Zoek samen met de leerlingen hoe de leerstof VAN BELANG IS VOOR hun toekomst(doelen).**

Zorg ervoor dat de leerlingen het belang van hun opleiding in het (dagelijks) leven erkennen. Dit zorgt ervoor dat ze gemotiveerd zijn voor hun schoolopleiding en zo hun verantwoordelijkheid nemen voor hun studieactiviteiten.

5. **Attitudevorming is teamwerk, het delen van een gemeenschappelijke visie is essentieel.**

Deze tip overstijgt het klasniveau, maar is wel essentieel bij het werken aan attitudes. Leerlingen raken het noorden kwijt wanneer verschillende leraren tegenstrijdige boodschappen geven. Het delen van een gemeenschappelijke visie tussen de leraren biedt houvast. Dit zorgt ervoor dat leerlingen beseffen dat positieve attitudes in meerdere situaties een meerwaarde opleveren en zo zullen zij zich deze attitude sneller eigen maken.

(Columbus, 2017; Perloff, 2010; Vergauwen & Desarrono, 2005)

TIPS OM TE WERKEN AAN MOTIVATIE

1. Help leerlingen zich te **verbinden** met het **belang** van **onderwerpen en taken**.

Maak er een gewoonte van om aan je leerlingen uit te leggen wat de bestaansreden en het belang is van het lesonderwerp. Leg uit wat het hen oplevert om zich dit onderdeel eigen te maken. Doe dit zowel in functie van toekomstige lesonderdelen als in functie van het dagelijks leven. Vertrek hierbij vanuit het perspectief van de leerling.

2. Gebruik **autonomieondersteunende taal**.

Autonomieondersteunend taalgebruik nodigt leerlingen uit om zelf verantwoordelijkheid te nemen. Het geeft hen het gevoel dat ze zelf keuzes kunnen maken. Bv. 'kunnen' i.p.v. 'moeten', "Waarom kies je ervoor om deze taak zo slordig af te geven?" (autonomieondersteunend taalgebruik) i.p.v. "Je moet echt eens wat beter je best doen voor je taken." (controlerend taalgebruik).

3. Bied **structuur**.

Wanneer leerlingen de volledige autonomie over hun eigen leerproces hebben, valt de veiligheid die gecreëerd wordt door een didactisch kader weg. Dit kan de leerlingen een gevoel van incompetentie geven. Blijf steeds voldoende structuur aanbieden, ook al werk je autonomieondersteunend. Structuur bieden oefent een positieve invloed uit op de zelfinschatting van leerlingen.

4. Zorg voor **haalbare uitdagingen** voor **iedere leerling**.

Maak duidelijk dat je gelooft in de capaciteiten van je leerlingen. Bied leerlingen realistische uitdagingen, zo kunnen zij succeservaringen opdoen. Dit beïnvloedt hun zelfinschatting en competentiegevoel.

5. Geef **feedback** die een **verbinding** maakt tussen wat **leerlingen doen** en de **te bereiken doelen**.

Geef je feedback snel (zo snel mogelijk na het gebeuren); concreet (specifiek geformuleerd: op welk gedrag heeft je feedback betrekking?) en frequent. Zorg ook voor een goede verhouding tussen positieve en negatieve feedback. Feedback zorgt pas voor verandering wanneer je er een gewoonte van maakt om het te geven.

(Vanhoof et al., 2012)